

Austatud lugeja!

Juridical on sünnipäev. 1993. aastal ilmus ajakirja esimene number ja täna, 20 aastat hiljem hoiate käes täpselt 200. numbrit. Sel puhul toome teieni artiklid, mille autoriks on Juridica idee algataja John P. Grant ning need kolm inimest, kes on Juridica eesotsas olnud selle algusest peale: Paul Varul peatoimetajana, Peep Pruks algselt projektijuhil, hiljem vastustava väljaandjana ja Eerik Kergandberg toimetuskolleegiumi liikmena. Lisaks saate lugeda korduvalt Juridica parimaks autoriks tunnistatud Jaan Sootaki kaastööd ning eri õigusinstitutsioonide ja eri sihtgruppide esindajate vastuseid kahele klassikalisele juubeliküsimusele: mida on Juridica seni andnud kasulikkude ja mida ootaksite ajakirjalt tulevikus rohkem? Lugesit on aga veelgi.

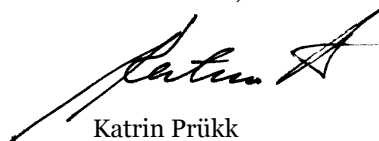
Tahan Juridica juubelit kasutada ära tänamiseks. Võiks ju öelda, et täna kõiki ja kõige eest. Ehkki see oleks õige ja õigustatud, oleks see liiga lihtne. Kaval oleks öelda, et teate ise mille eest ma täna – et siis iga tänatu sisustaks tänu vastavalt sellele, mida ta ise oma kõige suuremaks panuseks peab. Seejuures ei pruugi see ühtida tänaja nägemusega. Lähen seekord keerulist teed, riskides unustada kedagi või midagi olulist. Palun selle eest juba ette vabandust.

Eelkõige tahaksin tänada kõiki artiklite autoreid. Kui Marju Luts-Sootak kirjutab, et esimese eestikeelse õigusajakirja, aastatel 1909–1914 ilmunud „Seadus ja Kohus. Õigusteade ajakiri“ kirjatööde autoriks oli selle tegevtoimetaja Mihkel Pung, siis Juridica autorite hulk on tähelepanuväärne. 20 aasta jooksul on neid kokku olnud tervelt 712. Teie, lugupeetud autorid, olete selle ajakirja sisuga varustanud. Juridica on eelkõige teie ja alles seejärel toimetuse nägu. Täna teid selle näo kujundamise eest. Ei olegi tähtis, kas teie artiklid valmivad muude kohustuste tõttu või missioonitundest – nad valmivad. Kui Juridica algusaastatel pidi ajakiri suurema osa kaastööd tellima, siis nüüd jõuavad artiklid meieni enamasti teie enda initsiatiivil. Ka toimetuse palvetele kirjutada ühel või teisel teemal olete võimaluse korral ikka vastu tulnud. Seejuures ei ole toimetuse tekstide suhtes sageli leebe olnud. Täna, et olete selle ranguse ära kannatanud.

Teiseks tahan tänada Juridica toimetuskolleegiumi liikmeid. Ehkki kolleegium koguneb kõigest mõned korrad aastas, on kolleegiumi liikmete panus ajakirja väljaandmisel väga suur. Te kirjutate ise kaastööd, innustate ja utsitate oma kolleege ja juhendatavaid kirjutama, annate toimetusele ideid, kellelt ja mis teemadel artiklit paluda. Kui tekstide redigeerimise käigus on vaja valdkonnaspetsiifilist nõu, olete kas ise aidanud või osanud juhatada inimeseni, kes aitab. Ja mis samuti väga oluline, on teie usaldus ja toetus. Teie autoriteet on hindamatuks abiks toimetusele meie igapäevatoos. Suur aitäh teile kõige selle eest.

Lisaks tahan eraldi tänada meie lugejaid. Ehkki eesti õigusteadlased vajavad oma uurimistöodele väljundit, ei ole Juridica ellu kutsutud pelgalt sellise väljundi loomiseks. Me oleme mõeldud lugemiseks, kaasamõtlemiseks ja -ütlemiseks. See ei ole kerge lugemine. Minu enda juristiksaamise tahe pidi 1993. aastal peaaegu kustuma, kui ma esimest korda Juridicat lugesin – nii raske oli. Ilmselt ei ole möödunud aastate jooksul saanud Juridicast kergem kirjandus, pigem vastupidi. Seetõttu täna teid, kes te olete jätkuvalt meiega.

Eriline tänu neile lugejatele, kellest on saanud Juridica autorid. Juridica eesmärgiks on olla foorum. Just teie olete aidanud meil selle eesmärgi suunas liikuda. Lähme selles suunas edasi, üheskoos.

Katrin Prükk